

Teksten

Près des remparts de Séville

Près des remparts de Séville,
Chez mon ami Lillas Pastia,
J'irai danser la séguedille
Et boire du Manzanilla!
J'irai chez mon ami Lillas Pastia.
Oui, mais toute seule on s'ennuie,
Et les vrais plaisirs sont à deux .
Donc pour me tenir compagnie,
J'emmènerai mon amoureux
Mon amoureux! ... Il est au diable
Je l'ai mis à la porte hier .
Mon pauvre coeur très consolable,
Mon coeur est libre comme l'air .
J'ai des galants à la douzaine,
Mais ils ne sont pas à mon gré;
Voici la fin de la semaine,
Qui veut m'aimer je l'aimerai.
Qui veut mon âme ... elle est à prendre .
Vous arrivez au bon moment,
Je n'ai guère le temps d'attendre,
Car avec mon nouvel amant
Près des remparts de Séville.
Chez mon ami Lillas Pastia,
J'irai danser la séguedille
Et boire du Manzanilla.
Oui, j'irai chez mon ami
Lillas Pastia!

Deh vieni alla finestra

Deh, vieni alla finestra, o mio tesoro,
Deh, vieni a consolar il pianto mio.
Se neghi a me di dar qualche ristoro,
Davanti agli occhi tuoi morir vogl'io!
Tu ch'hai la bocca dolce più del miele,
Tu che il zucchero porti in mezzo al core!
Non esser, gioia mia, con me crudele!
Lasciati almen veder, mio bell'amore!

Bij de stadsmuren van Sevilla,
in de taverne van mijn vriend Lillas Pastia,
zal ik de seguidilla dansen
en manzanilla drinken!
Ik ga naar mijn vriend Lillas Pastia.
Ja, maar in je eentje, dat is saai,
echte pleziertjes zijn met zijn tweetjes, dus
om mij gezelschap te houden, neem ik mijn
minnaar mee.
Mijn minnaar! ... Hij is verdwenen,
gisteren heb ik hem afgedankt.
Mijn arme hart haakt naar troost,
mijn hart is zo vrij als de lucht.
Ik heb aanbidders per dozijn,
maar die bevallen mij niet;
het einde van de week is hier,
ik zal beminnen wie mij wil liefhebben.
Wie wil mijn hart? Het kan gepakt worden.
U komt op het juiste moment,
ik heb bijna geen tijd om te wachten
want met mijn nieuwe geliefde
ga ik, bij de stadsmuren van Sevilla,
bij mijn vriend Lillas Pastia,
de seguidilla dansen
en manzanilla drinken.
Ja, ik zal naar de taverne gaan van mijn
vriend, Lillas Pastia.
[ML]

Toe, kom naar het raam, mijn schat,
toe, kom mijn geschrei troosten.
Als je weigert om mij enig soelaas te bieden,
dan wil ik voor je ogen sterven!
Jij die een mond hebt die zoeter is dan
honing, Jij die midden in je hart suiker
draagt! Wees niet wreed tegen mij, mijn
liefje, laat je tenminste zien, mijn schone
beminde.
[LJB, MJ]

Au palais des fées

Au palais des fées, des rois Grenadins,
devant les nymphées, de ces beaux jardins,
couverte d'un voile une femme, un soir
À la belle étoile seule vint s'asseoir.
Achmet le roi maure, en passant la vit,
et voilée encore elle le ravit.
'Viens, ma souveraine, régner à ma cour,'
lui dit-il: 'la reine n'a plus mon amour.'

Ah! Ah! Ah! Ah!
O jeunes filles, tissez des voiles!
Quand le ciel brille des feux du jour,
aux lueurs des étoiles,
les voiles sont chers à l'amour, à l'amour!

'J'entrevois a peine dans l'obscur jardin,
tes cheveux d'ébène, ton pied enfantin.
O fille charmante un roi t'aimera:
sois la fleurvivante de mon Alhambra.
Mais quitte ce voile, bel astre charmant,
fais comme l'étoile du bleu firmament!'
'J'obéis sans peine: tiens, regarde-moi!'
'Allah! c'est la reine!' s'écria le roi!

O jeunes filles, tissez des voiles...

In het feeëriek paleis van de koningen
van Granada, bij de heilige waterbekkens
van deze mooie tuinen, nam op een avond
een vrouw plaats onder de sterrenhemel,
in haar eentje, bedekt met een sluier.
Achmed, de Moorse koning, zag haar in het
voorbijgaan en zelfs gesluierd bracht zij hem
in verrukking. 'Kom, mijn gebiedster, om te
regeren aan mijn hof,' zei hij tegen haar 'de
koningin heeft mijn liefde niet langer.'
Ach, ach, O meisjes, weef sluiers,
als de hemel glanst van het daglicht, bij het
licht van de sterren,
sluiers zijn geliefd bij de liefde, bij de liefde.

'In de donkere tuin onderscheid
ik nauwelijks jouw zwarte haar, je
kindervoetje. O charmant meisje, een
koning zal jou beminnen; wees de levende
bloem van mijn Alhambra. Maar leg die
sluier af, schone, charmante ster, doe als de
ster van het blauwe firmament.'
'Ik gehoorzaam moeiteloos: kijk mij aan!'
'Allah! Het is de koningin', riep de koning
uit.
O meisjes, weef sluiers...
[ML]

La bohème

Je vous parle d'un temps
Que les moins de vingt ans ne peuvent pas
connaître
Montmartre en ce temps-là accrochait ses
lilas
Jusque sous nos fenêtres et si l'humble garni
Qui nous servait de nid ne payait pas de
mine
C'est là qu'on s'est connus
Moi qui criait famine et toi qui posais nue.

La bohème, la bohème.
Ça voulait dire on est heureux
La bohème, la bohème.
Nous ne mangions qu'un jour sur deux

Dans les cafés voisins
Nous étions quelques-uns
Qui attendions la gloire
et bien que miséreux
Avec le ventre creux
Nous ne cessions d'y croire
et quand quelque bistro
Contre un bon repas chaud
Nous prenait une toile, nous récitons des
vers
Groupés autour du poêle
en oubliant l'hiver

La bohème, la bohème,
Ça voulait dire tu es jolie.
La bohème, la bohème,
Et nous avions tous du génie.

Souvent il m'arrivait
Devant mon chevalet
De passer des nuits blanches
Retouchant le dessin
De la ligne d'un sein
Du galbe d'une hanche
et ce n'est qu'au matin
Qu'on s'asseyait enfin
Devant un café-crème
Épuisés mais ravis
Fallait-il que l'on s'aime
et qu'on aime la vie.

La bohème, la bohème,
Ça voulait dire on a 20 ans
La bohème, la bohème,
Et nous vivions de l'air du temps.

Quand au hasard des jours
Je m'en vais faire un tour
À mon ancienne adresse
Je ne reconnais plus
Ni les murs, ni les rues
Qui ont vu ma jeunesse

Ik vertel je over een tijd
die tieners niet meer zullen herkennen.
In die tijd hing Montmartre
de bakken met seringen
tot onder onze ramen
En hoewel de eenvoudige gemeubileerde
ruimte
die als ons nestje diende geen porum had,
het is wel waar wij elkaar ontmoetten
Ik die honger leed, en jij die naakt poseerde.

La bohème, La bohème,
Dat betekende dat wij gelukkig waren.
La bohème, la bohème,
Wij aten toen maar om de dag.

In de cafés in de buurt,
Waren wij met een aantal
Die wachtten op roem,
En al waren we arm,
Met lege magen,
Bleven wij erin geloven.
En wanneer een bistrootje
In ruil voor een goede warme maaltijd
Een schilderij van ons afnam,
Dan droegen wij verzen voor,
Samengeschaard rond de kachel
En vergaten we de winter.

La bohème, la bohème,
Dat betekende 'jij bent mooi',
La bohème, la bohème,
En allen waren we getalenteerd.

Vaak gebeurde het
Dat ik voor mijn schildersezal
Slapeloze nachten doorbracht,
Terwijl ik mijn tekening bijwerkte
Van de lijn van een borst,
Van de ronding van een heup,
En pas in de ochtend
Gingen we eindelijk zitten
Voor een kop koffie,
Uitgeput maar opgetogen.
Wat moeten wij elkaar toen hebben
liefgehad, en ook het leven.

La bohème, la bohème,
Dat wilde zeggen: wij zijn twintig,
La bohème, la bohème,
En wij leefden van de wind.

Wanneer ik nu toevallig eens
Een wandeling maak
Naar mijn oude adres,
Herken ik niets meer,
Niet de muren, niet de straten
Die getuige waren van mijn jeugd,

En haut d'un escalier
Je cherche l'atelier
Dont plus rien ne subsiste
Dans son nouveau décor
Montmartre semble triste
et les lilas sont morts.

La bohème, la bohème,
On était jeunes, on était fous.
La bohème, la bohème,
Ça ne veut plus rien dire du tout.

La ci darem la mano

Là ci darem la mano,
Là mi dirai di sì:
Vedi, non è lontano,
Partiam, ben mio, da qui.

Vorrei e non vorrei,
Mi trema un poco il cor,
Felice, è ver, sarei,
Ma può burlarmi ancor!

Vieni, mio bel diletto!

Mi fa pietà Masetto.

Io cangierò tua sorte.

Presto... non son più forte.

Andiam!

Andiam!

Andiam, andiam, mio bene,
a ristorar le pene
D'un innocente amor.

Bovenaan een trap
Zoek ik het atelier,
Waar niets van over is.
In die nieuwe ambiance
Ziet Montmartre er treurig uit
En de seringen zijn dood.

La bohème, la bohème,
Wij waren jong, wij waren dwaas.
La bohème, la bohème,
Het betekent helemaal niets meer.

Daar zullen we elkaars hand vast houden,
daar zullen we elkaar het jawoord geven,
kijk maar, het is niet zo ver,
laat ons weg van hier gaan, mijn lieveling.

Ik wil het en wil het niet,
mijn hart trilt een beetje,
ik zou gelukkig zijn, dat is waar, maar hij
kan mij toch nog voor de gek houden!

Kom nou, mijn heerlijke liefje!

Ik heb medelijden met Masetto.

Ik zal je levenslot veranderen.

Gauw dan... ik kan geen weerstand meer
bieden.
Laat ons gaan!

Laat ons gaan!

Laat ons gaan, mijn liefste,
om de pijnen te verlichten
van een onschuldige liefde
[LJB, MJ]

Votre toast, je peux vous le rendre

Votre toast ... je peux vous le rendre,
Señors, Señors, car avec les soldats
Oui les toreros peuvent s'entendre,
Pour plaisirs ils ont les combats.
Le cirque est plein, c'est jour de fête,
Le cirque est plein du haut en bas.
Les spectateurs perdant la tête,
Les spectateurs s'interpellent à grands
fracas: Apostrophes, cris et tapage
Poussés jusques à la fureur.
Car c'est la fête du courage,
C'est la fête des gens de cour.
Allons en garde! Allons! Allons! Ah!
Toréador, en garde, Toréador, toréador,
Et songe bien, oui songe en combattant
Qu'un oeil noir te regarde
Et que l'amour t'attend.
Toréador, l'amour,
L'amour t'attend!

Tout d'un coup on fait silence;
On fait silence. Ah que se passe-t-il?
Plus de cris; c'est l'instant
Le taureau s'élançe en bondissant hors du
toril ... Il s'élançe, il entre, il frappe, un
cheval roule entraînant un picador.
Ah bravo toro!, hurle la foule.
Le taureau va ... il vient ... il vient et frappe
encor!
En secouant ses banderilles,
Plein de fureur, il court!
Le cirque est plein de sang;
On se sauve, on franchit les grilles;
C'est ton tour maintenant.
Allons en garde! Allons! Allons! Ah!
Toréador, en garde!
Toréador, toréador!
Et songe bien, oui songe en combattant
Qu'un oeil noir te regarde
Et que l'amour t'attend.
Toréador, l'amour t'attend!

Amour, castagnettes et tango, olé

Amour, amour, quand tu nous tiens
Amour, amour, tu nous tiens bien
Ton corps blotti contre le mien
Dansons, castagnettes et tango, olé!

Ici la brise est parfumée
Du goût léger des oranges
De joie de vivre et de chanter
Amour, castagnettes et tango, olé!

Uw heildronk ... die kan ik beantwoorden,
mijne heren, want met soldaten
kunnen stierenvechters het goed vinden;
zij zien gevechten als genoegens.
De arena zit vol, het is een feestdag,
De arena zit vol van onder tot boven.
De toeschouwers worden gek,
laten zich luidkeels horen:
verwensingen, geschreeuw en herrie en
worden tot razernij gebracht.
Dit is immers het feest van de moed, het
feest van hovelingen.
Vooruit! En garde! Kom op, vooruit! Ah!
Torreador en garde, Toreador, toreador
En bedenk, ja denk er onder het vechten aan
Dat een zwart oog je bekijkt
En dat liefde je wacht.
Torreador, de liefde,
liefde wacht je.

Opeens valt er een stilte,
men is stil. Ah, wat gebeurt er?
Geen kreten meer: dit is hét moment.
De stier komt met sprongen zijn hok uit
gestormd, hij rent, hij treedt in het krijt, hij
stoot, een paard valt, al rollend en neemt
een picador mee in de val.
Ah, bravo, stier! schreeuwt de menigte. De
stier loopt... komt... hij komt en stoot alweer!
Vol razernij rent hij
en schudt zijn banderillas.
Er is overal bloed in de arena:
Men maakt zich uit de voeten, men
verdwijnt achter de hekken; nu is hij aan de
beurt. En garde! Vooruit! Ah!
Toreador, en garde!
Toreador, toreador!
En bedenk goed, ja, bedenk terwijl je vecht
dat een zwart oog naar je kijkt en dat de
liefde je wacht.
Toreador, liefde wacht je!

Amor, Amor, als jij ons te pakken hebt,
liefde, liefde, dan heb je ons goed te pakken.
Laten we dansen, jouw lijf dicht tegen het
mijne gedrukt, castagnetten en tango, olé!

Hier draagt het briesje de lichte
geur van de sinaasappelbomen,
van levenslust en van zingen,
Liefde, castagnetten en tango, olé.

La nuit nous invite aux aveux les plus
caressants
Viens prendre mes lèvres avec la rose de leur
sang
Dans les soupirs et les frissons, l'amour
mène le bal
Au rythme infernal du désir international
'Yo te quiero', 'Chérie je t'aime',
'Kiss me my love'
Quel est ton nom et d'où tu viens?
Ne me dis rien, ne pense à rien
Laisse mon cœur avec le tien
Amour, castagnettes et tango olé!

Quand le jour viendra frapper aux portes de
la nuit, tu disparaîtras sans doute à jamais
de ma vie
Mais pour garder toujours en moi la chaleur
de ton corps, avant ton adieu embrassons-
nous plus fort encore :
'Yo te quiero', 'Chérie je t'aime',
'Kiss me my love.'

Amour, amour, tu m'appartiens
Ton corps blotti contre le mien
Dansons tous deux jusqu'au matin
Amour, castagnettes tango, olé !

Chanson de la mort de Don Quijote

Ne pleure pas Sancho, ne pleure pas, mon
bon.
Ton maître n'est pas mort.
Il n'est pas loin de toi.
Il vit dans une île heureuse
Où tout est pur et sans mensonges.
Dans l'île enfin trouvée où tu viendras un
jour.
Dans l'île désirée, O mon ami Sancho!
Les livres sont brûlés et font un tas de
cendres.
Si tous les livres m'ont tué
Il suffit d'un pour que je vie
Fantôme dans la vie, et réel dans la mort.
Tel est l'étrange sort du pauvre Don
Quichotte.

De nacht verleidt ons om de meest vleiende
bekentnissen te doen.
Kom mijn lippen nemen met de roos van
hun bloed,
In verzuchtingen en huiveringen leidt
Amor het bal, in het helse ritme van het
internationale verlangen.
'Yo te quiero', 'Chérie je t'aime', 'Kiss me my
love',
Wat is je naam en waar kom je vandaan?
Zeg maar niets tegen mij, denk nergens
aan, laat mijn hart bij het jouwe zijn. Liefde,
castagnetten en tango, olé.

Als de dag komt aankloppen op de deuren
van de nacht
verdwijnt jij vast voor altijd uit mijn leven,
maar om de warmte van jouw lijf altijd in
mij te houden, zullen we elkaar nog steviger
omhelzen, vóór je afscheid neemt:
'Yo te quiero', 'Chérie je t'aime', 'Kiss me my
love.'

Lief, lief, jij hoort bij mij,
laten we, met jouw lichaam dicht tegen
het mijne gedrukt, beiden dansen tot de
ochtend. Liefde, castagnetten en tango, olé.

Huil niet, Sancho. Huil niet, mijn beste.
Je baas is niet dood.
Hij is niet ver van jou.
Hij woont op een gelukkig eiland
waar alles zuiver is en vrij van leugens, op
een eiland dat ik eindelijk gevonden heb en
waar jij ooit zult geraken.
Op dit begeerde eiland, o mijn vriend
Sancho,
worden de boeken verbrand en vormen een
bergje as.
Als alle boeken mij hebben omgebracht is
één enkel boek voldoende om mij te laten
leven, een geest in het leven en reëel in de
dood. Dat is het vreemde lot van de arme
Don Quijote.

Vedrai carino

Vedrai, carino,
se sei buonino,
Che bel rimedio
ti voglio dar!
È naturale,
non dà disgusto,
E lo speciale
non lo sa far.
È un certo balsamo
Ch'io porto addosso,
Dare tel posso,
Se il vuoi provar.
Saper vorresti dove mi sta?
Sentilo battere,
toccami qua!

Je zult zien, lieverd,
als je braaf bent,
wat een mooie remedie
ik je geven wil!
Ze is natuurlijk,
niet misselijkmakend,
en de apotheker
kan haar niet bereiden.
Het is een soort balsem
die ik bij me heb,
Ik zou hem je kunnen geven
als je hem proberen wil,
zou je willen weten waar ik hem heb?
Hoor hoe het klopt,
raak mij hier aan!
[LJB, MJ]

L'amour est un oiseau rebelle

L'amour est un oiseau rebelle
Que nul ne peut apprivoiser,
Et c'est bien en vain qu'on l'appelle
S'il lui convient de refuser.
Rien n'y fait; menace ou prière,
L'un parle bien, l'autre se tait;
Et c'est l'autre que je préfère,
Il n'a rien dit, mais il me plaît.
L'amour est enfant de Bohème,
Il n'a jamais, jamais connu de loi;
Si tu ne m'aimes pas, je t'aime;
Si je t'aime,
Prends garde à toi!
L'oiseau que tu croyais surprendre
Battit de l'aile et s'envola
L'amour est loin, tu peux l'attendre
Tu ne l'attends plus ... il est là
Tout autour de toi, vite, vite,
Il vient, s'en va, puis il revient
Tu crois le tenir, il t'évite,
Tu crois l'éviter, il te tient.
L'amour est enfant de Bohème,
Il n'a jamais connu de loi;
Si tu ne m'aimes pas, je t'aime;
Si je t'aime,
Prends garde à toi!

Liefde is een weerbarstige vogel,
die niemand kan temmen,
en je roept hem vergeefs,
als hij liever weigert.
Niets helpt dan: dreigen of smeken,
de een praat veel, de ander zwijgt;
en die ander heb ik liever;
hij heeft niets gezegd, maar hij bevalt me.
Liefde is een Roma-kind,
hij heeft nooit wetten gekend;
Als jij niet van mij houdt, hou ik van jou;
als ik je bemin,
pas dan maar op!
De vogel die jij meende te verrassen,
sloeg zijn vleugel uit en vloog weg
De liefde is ver, je kan op hem wachten. Je
verwacht hem niet meer ... en dan is hij er.
Snel, snel, helemaal rondom je komt hij,
gaat weg en komt dan terug.
Je denkt hem vast te hebben, hij ontwijkt je.
Jij meent hem te ontwijken en hij heeft je te
pakken. Liefde is een Roma-kind,
Hij heeft nooit wetten gekend,
Als jij niet van mij houdt, hou ik van jou;
als ik je bemin,
pas dan maar op!

La mer

La mer, qu'on voit danser le long des golfes
clairs
A des reflets d'argent
La mer, des reflets changeants
Sous la pluie

La mer, au ciel d'été confond
Ses blancs moutons
Avec les anges si purs
La mer bergère d'azur
Infinie

Voyez, près des étangs
Ces grands roseaux mouillés
Voyez, ces oiseaux blancs
Et ces maisons rouillées

La mer, les a bercés
Le long des golfes clairs
Et d'une chanson d'amour
La mer, a bercé mon cœur pour la vie

De zee, die we zien dansen langs de heldere
baaien,
Met zilveren weerspiegelingen
De zee, met zijn veranderende
weerspiegelingen in de regen

De zee vermengt in de zomerse hemel,
zijn witte schapen
Met engelen zo puur,
De zee, herderin van het azuurblauw
Oneindig

Zie daar, bij de vijvers
Het grote natte riet
Zie daar, witte vogels
En de roestige huizen

De zee, wiegde hen
Langs de grote heldere baaien
En met een liefdeslied
Heeft de zee mijn hart gewiegd voor het
leven.